

Látkyban jártunk...

Megint és mindig dicsérem Tózsér Tündét. köszönöm az aktivitását, hisz az egyik fáradhatatlan motorja a salgótarjáni nyugdíjas klubnak, időt és energiát nem kímélve szervezi a programokat. A szlovák vámos kollégák és barátaink segítségével két napos buszos kirándulást szerveztünk a közép-szlovákiai régióba.

Az autóbusz pontosan indult, és – bár volt útközben jó pár hostinec, azaz vendéglő- mégsem állt meg a losonci benzinkútig. Itt nafta volt bőven, de a kút másban nem bővelkedett. Beindult az első aggodalomra okot adó ok, amit követett a másik aggodalomra adó ok, azaz várni kellett a túravezetőinkre. Előkerültek a szendvicsek, és az elélje melléje valók is, ami rohamosan csökkentette a szorongás fokát.

Nyár van autóbuszos járatok suhannak a tenger felé. A parkolóban megrohmozták a mi buszunkat is, Bulharsko? Bulharsko? Az! Bulharsko. volt a válasz, mire már tülekedtek is fel az ablak melletti ülés reményében. Az igazság, ha formában van, kegyetlen tud lenni, mert mi észak felé tartottunk Látkyba az ököcentrumba, ami valamikor a Szlovák-Bolgár Barátság MGTSZ (JRD) nevet viselte. A szálloda is a barátság szellemében építettett.

Rövid kitérővel megismertük a Ruzsinai (Rózsaszállás) víztározót, annak is a divényi oldalát. A kiépült stranddal szemben középkori vár és dombok őrizték a tavat, a hátunk mögött büfé sorok kényeztették a pancsolókat, finomabbnál finomabb sörökkel. Na, ez már döfi! akár le is cövekelhetnénk a tóparton, de menni kellett a magasabb hegyek felé.

A biogazdaság energikus és nagyon csinos elnöknője... fogadott minket. Julius 5-ke Szlovákiában nemzeti ünnep volt, és mindenki a hosszú hétvégi program lázában égett, Ő mégis igazi vendégszeretettel kalauzolt minket a környék legnagyobb szövetkezetében. Ebéd, vacsora és minden, ami melléje dukál- járt nekünk. Hamisítatlan brindzás haluska, és pacalpörkölt között válogattunk. a környék kovászos kenyerét csak dicsérni lehetett.

Dr. Maros Balázs vámigazgató is köszöntette a vámos hölgyeket és urakat. Szarvas Oti szlovák kolléga a tósztr fokozó adagolásában segédkezett. Ő is nyugdíjas igaz valamivel fiatalabb a mi Sári Csabinknál, ezért megkíméltük a körberohangálástól, és a „na, még egy pohárával” nevű butykosokat az asztal közepén helyeztük el, ami viszont a későbbiekben egyre nagyobb mosollyal biztosította a felbukkanó történeteket.

Este egy kis kitérővel megtekintettük a sí centrumot, ami szintén a szálloda tulajdona, és télen számos sísportot kedvelőknek nyújt kikapcsolódást. A sípályánál nem volt ugyan forralt borozó, de a lovas tanyán rendületlenül csapolták a sárga nedűt. Megnyugtatóan dokumentáltam ezt a helyet bátran javasolhatom a barátainknak is. (Egy főre, teljes ellátással kb. 30 eorut kérnek, naponta.) Az éjszakai alvásra nem túl sok idő jutott.

Reggel kihajtották a birkákat a legelőre, mi meg a juhsajtostnál költöttük a kis pénzecskenket. A mozgékonyabbak pinpongoztak egyet a csapat másik fele a friss levegőn pihengetett, várva Balogh Micu főgombászt. Ő jött, látott, győzött és hozott egy adag gombát a tenyerében. Lecsaptam rá, mert olyan ritkán jutok hozzá szlovák gombicához. Otthon a keritésem az államhatárra települt, egy ugrás a cseres erdő, de ezt mifelénk igazán nem tekintik külföldnek, csak amolyan határ rajzolgatók értelmetlen művének.

Visszafelé utazva megtekintettük a Halicsi (Gács) 13 hektáron felújított várkastélyt. Épp lagzira készültek a főúrián berendezett lovagteremben, ezért a Losonciakról-Forgáchokról festett képeket csak kívülről láthattuk. 1667-ben a várúr meghagyta a várkapitánynak, hogy fejét veszi, ha protestánsok lépnek a várba, a gácsi katolikus papnak hetente háromszor kellett miséznie, a porkolábnak kapunyitáskor és záráskor háromszor kellett „Jésus Máriát” kiáltania, a várkaput éjjel csak a várúrnak nyithatták fel, és a tömlöcben egyszerre csak hat ember raboskodhatott.

Másnap péntek és további ünnepnap lévén Losoncon (Lucenec) vártak minket a kollégák. Grillezés, bográcsozás, fürdés és anekdotázás, a régi barátok kollégák összelellezése volt a program. A teljesség igénye nélkül ott volt Danyis Robi, Pastorák Peter, Mede Ernő Gáspár Lali is. A vidámság mellett jutott idő Sári Csaba ftzls felköszöntésére is. Emlékeztettük, hogy már csak 1825 napot kell aludnia, és ingyen utazhat a vonaton, de addig is jó párszor töltenie kell a bandériumnak.

Attilko

Somoskőújfalu, 2018. 08.07.

